

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 3ης Ιουλίου 2019*

«Προδικαστική παραπομπή – Άρθρο 267 ΣΛΕΕ – Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής – Έκταση του εθνικού δικαστικού ελέγχου πράξεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 – Άρθρο 15, παράγραφος 2 – Κοινοποίηση στα κράτη μέλη, το αργότερο δέκα εργάσιμες ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της συμβουλευτικής επιτροπής, όλων των σχετικών πληροφοριών – Έννοια των “σχετικών πληροφοριών” – Ουσιώδης τύπος – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 723/2011 – Επέκταση του δασμού αντιντάμπινγκ ο οποίος επιβάλλεται στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κίνας στις εισαγωγές που αποστέλλονται από τη Μαλαισία – Κύρος»

Στην υπόθεση C-644/17,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών) με απόφαση της 10ης Νοεμβρίου 2017, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 17 Νοεμβρίου 2017, στο πλαίσιο της διαδικασίας που κίνησε η

Eurobolt BV

παρισταμένου του:

Staatssecretaris van Financiën,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Μ. Βηλαρά, πρόεδρο τμήματος, Κ. Jürimäe, D. Šváby, S. Rodin (εισηγητή) και Ν. Riçarra, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Hogan

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Eurobolt BV, εκπροσωπούμενη από τον C. van Oosten,
- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις Μ. Κ. Bulterman και Μ. Α. Μ. de Ree,
- η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την G. Palmieri, επικουρούμενη από τους F. De Luca και P. Gentili, avvocati dello Stato,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

- το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από την H. Marcos Fraile και τον B. Driessen, επικουρούμενους από τον N. Tuominen, avocat,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους F. Ronkes Agerbeek, H. Krämer, N. Kuplewatzky και T. Maxian Rusche,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 28ης Φεβρουαρίου 2019,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51, και διορθωτικό στην ΕΕ 2010, L 7, σ. 22, στο εξής: βασικός κανονισμός), και του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), καθώς και το κύρος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 723/2011 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2011, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντντάμπινγκ που επιβάλλεται με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 91/2009 στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα που αποστέλλονται από τη Μαλαισία, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Μαλαισίας είτε όχι (ΕΕ 2011, L 194, σ. 6).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας που κινήθηκε από την Eurobolt BV αφορώσα την είσπραξη δασμών αντντάμπινγκ λόγω της εισαγωγής ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το νομικό πλαίσιο

- 3 Κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της διαφοράς της κύριας δίκης, η λήψη μέτρων αντντάμπινγκ από την Ένωση διεπόταν από τον βασικό κανονισμό.
- 4 Οι αιτιολογικές σκέψεις 12, 24 και 25 του κανονισμού αυτού είχαν ως εξής:

«(12) Πρέπει να προβλεφθεί ο τρόπος με τον οποίο οι ενδιαφερόμενοι θα ενημερώνονται σχετικά με τις πληροφορίες που χρειάζονται οι αρχές, και θα πρέπει να τους παραχωρείται ευρεία δυνατότητα υποβολής κάθε συναφούς αποδεικτικού στοιχείου, καθώς και πλήρης δυνατότητα υπεράσπισης των συμφερόντων τους. Είναι επίσης επιθυμητό να καθιερωθούν ευκρινώς οι κανόνες και οι διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται κατά τη διάρκεια της έρευνας, και ειδικότερα να ορίζονται οι κανόνες σύμφωνα με τους οποίους οι ενδιαφερόμενοι οφείλουν να αναγγέλλονται, να εκθέτουν τις απόψεις τους και να παρέχουν πληροφορίες εντός των τασσομένων προθεσμιών προκειμένου οι εν λόγω απόψεις και πληροφορίες να λαμβάνονται υπόψη. Ενδείκνυται επίσης να καθοριστούν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένας ενδιαφερόμενος μπορεί να αποκτήσει πρόσβαση σε πληροφορίες που έχουν παρασχεθεί από άλλους ενδιαφερομένους και να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του σχετικά. [...]

[...]

- (24) Είναι ανάγκη να προβλεφθεί η διεξαγωγή διαβουλεύσεων στο πλαίσιο συμβουλευτικής επιτροπής σε τακτικά και προκαθορισμένα στάδια της έρευνας. Η επιτροπή απαρτίζεται από εκπροσώπους των κρατών μελών και έχει ως πρόεδρο εκπρόσωπο της Επιτροπής.
- (25) Τα στοιχεία που χορηγούνται στα κράτη μέλη στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής έχουν συνήθως ιδιαίτερα τεχνικό χαρακτήρα και απαιτούν πολυσύνθετη οικονομική και νομική ανάλυση. Για να χορηγηθεί στα κράτη μέλη αρκετός χρόνος για να τα εξετάσουν, αυτά τα στοιχεία πρέπει να αποστέλλονται σε ενδεδειγμένο χρόνο πριν από την ημερομηνία της συνεδρίασης που καθορίζει ο πρόεδρος της συμβουλευτικής επιτροπής.»

5 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού:

«Οι καταγγέλλοντες, οι εισαγωγείς, οι εξαγωγείς και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις τους, οι χρήστες και οι οργανώσεις καταναλωτών, που έχουν αναγγελθεί σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 10, καθώς και οι εκπρόσωποι της χώρας εξαγωγής δύναται, κατόπιν γραπτής αιτήσεως, να εξετάζουν όλα τα πληροφορι[ακά] στοιχεία που έχουν διατεθεί από οποιοδήποτε από τα μέρη που μετέχουν στην έρευνα, τα οποία είναι δυνατό να χρησιμεύσουν για την παρουσίαση των απόψεών τους, δεν είναι εμπιστευτικά κατά την έννοια του άρθρου 19 και χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο της έρευνας· το δικαίωμα αυτό δεν ισχύει για τα έγγραφα εσωτερικής χρήσης που καταρτίζουν οι αρχές της Κοινότητας ή των κρατών μελών της. Τα μέρη έχουν τη δυνατότητα να διατυπώσουν παρατηρήσεις σχετικά με τα εν λόγω στοιχεία, οι οποίες λαμβάνονται υπόψη καθόσον είναι επαρκώς τεκμηριωμένες.»

6 Το άρθρο 13 του κανονισμού αυτού, επιγραφόμενο «Καταστρατήγηση», προέβλεπε τα εξής:

«1. Οι δασμοί αντιντάμπινγκ που επιβάλλονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού μπορούν να επεκταθούν έναντι των εισαγωγών από τρίτες χώρες του ομοειδούς προϊόντος, είτε αυτό έχει τροποποιηθεί ελαφρά είτε όχι· ή έναντι των εισαγωγών του ελαφρά τροποποιημένου ομοειδούς προϊόντος από τη χώρα που υπόκειται στα μέτρα· ή μερών αυτού, όταν λαμβάνει χώρα καταστρατήγηση των ισχυόντων μέτρων. Δασμοί αντιντάμπινγκ όχι υψηλότεροι από τους υπολειπόμενους δασμούς αντιντάμπινγκ που έχουν επιβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 5, μπορούν να επεκταθούν έναντι των εισαγωγών από εταιρείες που επωφελούνται από ατομικούς δασμούς στις χώρες που υπόκεινται στα μέτρα όταν λαμβάνει χώρα καταστρατήγηση των ισχυόντων μέτρων. Με τον όρο καταστρατήγηση νοείται κάθε μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής εμπορικών συναλλαγών μεταξύ τρίτων χωρών και της Κοινότητας ή μεταξύ ατομικών εταιρειών στη χώρα που υπόκειται στα μέτρα και της Κοινότητας, η οποία απορρέει από μια πρακτική, διαδικασία ή εργασία, για την οποία δεν υφίσταται ικανός αποχρών λόγος ή άλλη οικονομική δικαιολογία, πλην της επιβολής του δασμού, ενώ παράλληλα υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία για ζημία ή στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι εξουδετερώνονται οι επανορθωτικές συνέπειες του δασμού όσον αφορά τις τιμές ή/και τις ποσότητες του ομοειδούς προϊόντος και όταν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία ότι ασκείται πρακτική ντάμπινγκ σχετικά με τις κανονικές αξίες που έχουν ήδη προσδιορισθεί για το ομοειδές προϊόν, αν χρειαστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2.

[...]

3. Οι έρευνες κινούνται δυνάμει του παρόντος άρθρου με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή με αίτηση κράτους μέλους ή οποιουδήποτε ενδιαφερόμενου μέρους με βάση επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τα θέματα για τα οποία γίνεται λόγος στην παράγραφο 1. Η έρευνα αρχίζει, αφού ζητηθεί η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής, με κανονισμό της Επιτροπής, με τον οποίον μπορεί επιπλέον να καλούνται οι τελωνειακές αρχές να υποβάλουν τις επίμαχες εισαγωγές υποχρεωτικά σε καταγραφή, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 5, ή να ζητήσουν τη σύσταση εγγύησης. Οι έρευνες διεξάγονται από την Επιτροπή, η οποία είναι δυνατό να επικουρείται από τις τελωνειακές αρχές, και πρέπει να ολοκληρώνονται εντός εννέα μηνών. Όταν τα πραγματικά περιστατικά, όπως αυτά έχουν εξακριβωθεί τελικώς, δικαιολογούν την επέκταση της ισχύος των μέτρων, τότε αυτή αποφασίζεται από το

Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής και αφού ζητηθεί η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής. Το Συμβούλιο εγκρίνει την πρόταση, εκτός αν αποφασίσει με απλή πλειοψηφία να την απορρίψει εντός ενός μηνός από την ημερομηνία υποβολής της πρότασης από την Επιτροπή. Η επέκταση τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία κατά την οποία επιβλήθηκε η υποχρέωση καταγραφής δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφος 5, ή την ημερομηνία απαίτησης της παροχής εγγυήσεων. Κατά την εφαρμογή του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται οι συναφείς διαδικαστικές διατάξεις που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό για την έναρξη και τη διεξαγωγή ερευνών.

[...]»

7 Το άρθρο 15 του ανωτέρω κανονισμού, επιγραφόμενο «Διαβουλεύσεις», προέβλεπε τα εξής:

«1. Οι διαβουλεύσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συμβουλευτικής επιτροπής, αποτελούμενης από εκπροσώπους κάθε κράτους μέλους, υπό την προεδρία εκπροσώπου της Επιτροπής. Διαβουλεύσεις διεξάγονται αμέσως, είτε μετά από αίτηση κράτους μέλους, είτε με πρωτοβουλία της Επιτροπής και σε κάθε περίπτωση εντός χρονικού πλαισίου το οποίο να επιτρέπει την τήρηση των προθεσμιών που προβλέπει ο παρών κανονισμός.

2. Η συμβουλευτική επιτροπή συγκαλείται από τον πρόεδρό της. Ο πρόεδρος παρέχει στα κράτη μέλη, το ταχύτερο δυνατό αλλά το αργότερο εντός δέκα εργάσιμων ημερών πριν από τη συνεδρίαση, όλες τις σχετικές πληροφορίες.

3. Όταν είναι αναγκαίο, οι διαβουλεύσεις είναι δυνατό να διεξάγονται μόνο γραπτώς· στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή ενημερώνει τα κράτη μέλη και τάσσει προθεσμία εντός της οποίας τα κράτη μέλη έχουν το δικαίωμα να διατυπώνουν τις απόψεις τους ή να ζητούν τη διεξαγωγή διαβουλεύσεων και προφορικώς· ο πρόεδρος φροντίζει για τη διεξαγωγή προφορικών διαβουλεύσεων, υπό την προϋπόθεση ότι αυτές είναι δυνατό να πραγματοποιηθούν εντός χρονικού πλαισίου που να επιτρέπει την τήρηση των προβλεπόμενων από τον παρόντα κανονισμό προθεσμιών.

4. Οι διαβουλεύσεις καλύπτουν ιδίως:

α) την ύπαρξη ντάμπινγκ και τις μεθόδους καθορισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ·

β) την ύπαρξη και έκταση της ζημίας·

γ) την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας·

δ) τα μέτρα τα οποία, υπό τις δεδομένες συνθήκες, προσφέρονται για την αποτροπή ή την αποκατάσταση της ζημίας που έχει προκληθεί από το ντάμπινγκ, καθώς και τις λεπτομέρειες θέσης σε εφαρμογή των μέτρων αυτών.»

8 Στις 26 Ιανουαρίου 2009 το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 91/2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2009, L 29, σ. 1).

9 Με τον κανονισμό (ΕΕ) 966/2010, της 27ης Οκτωβρίου 2010, για την έναρξη έρευνας όσον αφορά την πιθανή καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 91/2009 του Συμβουλίου από εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα που αποστέλλονται από την Μαλαισία, ανεξάρτητα από το εάν δηλώνονται ως καταγωγής Μαλαισίας και για την υποβολή των εν λόγω εισαγωγών σε καταγραφή (ΕΕ 2010, L 282, σ. 29), η Επιτροπή κίνησε, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, με δική της πρωτοβουλία, έρευνα όσον αφορά την πιθανή καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κίνας.

- 10 Επιπλέον, στο άρθρο 2 του κανονισμού 966/2010, η Επιτροπή κάλεσε τις τελωνειακές αρχές να καταστήσουν υποχρεωτική την καταγραφή των προβλεπόμενων από τον εν λόγω κανονισμό εισαγωγών.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 11 Η Eurobolt είναι εταιρία με έδρα το 's-Heerenberg (Κάτω Χώρες) η οποία εμπορεύεται συνδετήρες από σίδηρο και χάλυβα τους οποίους αγοράζει από εγκατεστημένους στην Ασία κατασκευαστές και προμηθευτές με σκοπό την πώλησή τους στην Ένωση.
- 12 Κατόπιν της επιβολής, με τον κανονισμό 91/2009, δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κίνας, η Eurobolt αποφάσισε να αγοράσει τέτοιους συνδετήρες από δύο εγκατεστημένους στη Μαλαισία κατασκευαστές, ήτοι τις εταιρίες TZ Fasteners (στο εξής: TZ) και HBS Fasteners Manufacturing (στο εξής: HBS).
- 13 Κατά την περίοδο μεταξύ 29ης Οκτωβρίου 2010 και 4ης Αυγούστου 2011 η Eurobolt υπέβαλε στις Κάτω Χώρες 32 διασαφήσεις για τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία συνδετήρων από χάλυβα που είχε αγοράσει από την HBS και την TZ. Η Μαλαισία δηλώθηκε ως χώρα καταγωγής. Σύμφωνα με τον κανονισμό 966/2010, οι τελωνειακές αρχές κατέγραψαν τους συνδετήρες αυτούς και τους έθεσαν σε ελεύθερη κυκλοφορία χωρίς να επιβάλουν δασμούς αντιντάμπινγκ.
- 14 Μετά τη δημοσίευση του κανονισμού αυτού, οι αρχές της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και αυτές της Μαλαισίας, οι γνωστοί εισαγωγείς από τις εν λόγω χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Eurobolt, καθώς και η σχετική βιομηχανία της Ένωσης ενημερώθηκαν από την Επιτροπή για την έναρξη της προβλεπόμενης στον εν λόγω κανονισμό έρευνας.
- 15 Η HBS και η TZ αναγγέλθηκαν στην Επιτροπή σε σχέση με την εν λόγω έρευνα και έδωσαν τις απαντήσεις τους στο ερωτηματολόγιο αντιντάμπινγκ. Η Eurobolt αναγγέλθηκε επίσης ως ενδιαφερόμενο μέρος.
- 16 Με επιστολή της 26ης Μαΐου 2011 η Επιτροπή κοινοποίησε στην Eurobolt τα προσωρινά πορίσματα της από την έρευνά της. Στις 13 Ιουνίου 2011 η Eurobolt απάντησε γραπτώς στην επιστολή αυτή εντός της ορισθείσας προθεσμίας. Η συμβουλευτική επιτροπή συνεδρίασε στις 15 Ιουνίου 2011.
- 17 Με τον εκτελεστικό κανονισμό 723/2011 ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ που είχε επιβληθεί στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κίνας επεκτάθηκε σε ορισμένους συνδετήρες από σίδηρο ή χάλυβα που αποστέλλονται από τη Μαλαισία, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Μαλαισίας είτε όχι.
- 18 Μετά την έναρξη ισχύος του εν λόγω εκτελεστικού κανονισμού, οι αρμόδιες ολλανδικές αρχές πραγματοποίησαν, στις εγκαταστάσεις της Eurobolt, έλεγχο κατόπιν εισαγωγών, με αποτέλεσμα να κληθεί αυτή να καταβάλει δασμούς αντιντάμπινγκ ύψους 587 802,20 ευρώ.
- 19 Η Eurobolt, έχοντας ανεπιτυχώς υποβάλει ένσταση κατά της εισπράξεως των εν λόγω δασμών αντιντάμπινγκ στο τελωνείο του Nijmegen (Κάτω Χώρες), άσκησε προσφυγή ενώπιον του rechtbank Noord-Holland (πρωτοβάθμιου δικαστηρίου επαρχίας Βόρειας Ολλανδίας, Κάτω Χώρες) προβάλλοντας, ιδίως, το ανίσχυρο της επεκτάσεως, με τον εκτελεστικό κανονισμό 723/2011, του δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό 91/2009 στις εισαγωγές των επίμαχων προϊόντων που αποστέλλονται από τη Μαλαισία.

- 20 Δεδομένου ότι το δικαστήριο αυτό απέρριψε την προσφυγή με απόφαση της 1ης Αυγούστου 2013, η Eurobolt άσκησε έφεση ενώπιον του *Gerechthof Amsterdam* (εφετείου Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες), το οποίο, με απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2015, επίσης απέρριψε το αίτημα της Eurobolt θεωρώντας, μεταξύ άλλων, ότι παρείλκε η υποβολή ενώπιον του Δικαστηρίου αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως σχετικά με το κύρος του εκτελεστικού κανονισμού 723/2011.
- 21 Στις 12 Οκτωβρίου 2015 η Eurobolt άσκησε αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου. Υποστηρίζει ότι ο εν λόγω εκτελεστικός κανονισμός είναι ανίσχυρος βάσει των κριτηρίων που ορίζονται στο άρθρο 13 του βασικού κανονισμού, καθόσον η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα υπερασπίσεώς της κατά τη διάρκεια της έρευνας. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή παρέλειψε, κατά παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, να κοινοποιήσει στα μέλη της συμβουλευτικής επιτροπής, τουλάχιστον δέκα εργάσιμες ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της τελευταίας, τις ουσιώδεις πληροφορίες που της είχε αποστείλει η Eurobolt.
- 22 Στο πλαίσιο αυτό, το αιτούν δικαστήριο έχει αμφιβολίες, πρώτον, όσον αφορά την έκταση του εθνικού δικαστικού ελέγχου κατά την εκτίμηση του κύρους πράξεων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, ιδίως υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη. Δεύτερον, το δικαστήριο αυτό διερωτάται ως προς την ερμηνεία που πρέπει να δοθεί στο άρθρο 15, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Πράγματι, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η μη τήρηση των διαδικαστικών κανόνων μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την ακύρωση πράξεως λόγω παραβάσεως ουσιώδους τύπου. Επομένως, τίθεται το ερώτημα κατά πόσον, εν προκειμένω, η παράβαση εκ μέρους της Επιτροπής της προβλεπόμενης στην εν λόγω διάταξη υποχρεώσεως μπορεί να οδηγήσει στο ανίσχυρο του εκτελεστικού κανονισμού 723/2011.
- 23 Υπό τις συνθήκες αυτές, το *Hoge Raad der Nederlanden* (Ανώτατο Δικαστήριο των Κάτω Χωρών) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) α) Πρέπει το άρθρο 47 του [Χάρτη], σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η αναιρεσείουσα μπορεί να αμφισβητήσει τη νομιμότητα αποφάσεως θεσμικού οργάνου της Ένωσης η οποία πρέπει να εκτελεστεί από τις εθνικές αρχές, προβάλλοντας παράβαση ουσιώδους τύπου, παράβαση των Συνθηκών ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή τους, ή κατάχρηση εξουσίας;
- β) Πρέπει το άρθρο 47 του [Χάρτη], σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης που συμμετείχαν στη διαδικασία εκδόσεως αποφάσεως της οποίας το κύρος αμφισβητείται σε διαδικασία ενώπιον του εθνικού δικαστή οφείλουν να διαβιβάσουν σε αυτόν τον δικαστή κατόπιν σχετικού αιτήματος όλες τις πληροφορίες τις οποίες έχουν στη διάθεσή τους και οι οποίες ελήφθησαν ή έπρεπε να έχουν ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της εκδόσεως της αποφάσεως αυτής;
- γ) Πρέπει το άρθρο 47 του [Χάρτη] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής συνεπάγεται ότι ο δικαστής εξετάζει χωρίς περιορισμό αν τηρήθηκαν οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή του άρθρου 13 του [βασικού κανονισμού]; Συνεπάγεται ειδικότερα το εν λόγω άρθρο 47 ότι ο συγκεκριμένος δικαστής είναι αρμόδιος να εκτιμήσει ελεύθερα αν η διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών ήταν πλήρης και επαρκής ώστε να δικαιολογείται η συναχθείσα έννομη συνέπεια; Συνεπάγεται ειδικότερα η διάταξη αυτή ότι ο συγκεκριμένος δικαστής είναι αρμόδιος να εκτιμήσει ελεύθερα αν έπρεπε να έχουν ληφθεί υπόψη πραγματικά περιστατικά τα οποία υποστηρίζεται ότι δεν ελήφθησαν υπόψη, αλλά τα οποία θα μπορούσαν να αναιρέσουν την έννομη συνέπεια που συνάγεται από τα διαπιστωθέντα πραγματικά περιστατικά;
- 2) α) Πρέπει ο όρος “σχετικές πληροφορίες” στο άρθρο 15, παράγραφος 2, του [βασικού κανονισμού] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει επίσης την απάντηση εγκατεστημένου στην Ένωση ανεξάρτητου εισαγωγέα εμπορευμάτων που αποτελούν το αντικείμενο της κατά την εν λόγω διάταξη έρευνας, επί των πορισμάτων της Επιτροπής, σε

- περίπτωση που αυτός ο εισαγωγέας ενημερώθηκε για την εν λόγω έρευνα από την Επιτροπή, κοινοποίησε στην Επιτροπή τις πληροφορίες που του ζητήθηκαν και, αφότου του παρασχέθηκε η σχετική δυνατότητα, απάντησε εγκαίρως επί των πορισμάτων της Επιτροπής;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, υπό α', μπορεί αυτός ο εισαγωγέας να προβάλλει παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του [βασικού κανονισμού], σε περίπτωση που η υποβληθείσα από αυτόν απάντηση δεν διαβιβάστηκε στην προβλεπόμενη σε αυτή τη διάταξη συμβουλευτική επιτροπή το αργότερο δέκα εργάσιμες ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της εν λόγω επιτροπής;
- γ) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, υπό β', συνεπάγεται αυτή η παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του [βασικού κανονισμού] ότι η απόφαση είναι παράνομη και πρέπει να μείνει ανεφάρμοστη;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος, υπό α' και γ'

- 24 Με το πρώτο προδικαστικό ερώτημα, υπό α' και γ', το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 267 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι, προκειμένου να αμφισβητηθεί το κύρος πράξεως του παράγωγου δικαίου, διάδικος μπορεί να επικαλεστεί ενώπιον εθνικού δικαστηρίου τις αιτιάσεις που ενδέχεται να προβληθούν στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των αιτιάσεων με τις οποίες προβάλλεται μη τήρηση των όρων εκδόσεως της πράξεως.
- 25 Όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να αποφαινεται, δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, επί του κύρους πράξεων των οργάνων της Ένωσης δεν υπόκειται σε κανέναν περιορισμό σχετικά με τους λόγους βάσει των οποίων θα μπορούσε να προσβληθεί το κύρος των πράξεων αυτών (αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 1972, *International Fruit Company κ.λπ.*, 21/72 έως 24/72, EU:C:1972:115, σκέψη 5, καθώς και της 16ης Ιουνίου 1998, *Racke*, C-162/96, EU:C:1998:293, σκέψη 26).
- 26 Ως εκ τούτου, στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, υπό α' και γ', πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 267 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι, προκειμένου να αμφισβητηθεί το κύρος πράξεως του παράγωγου δικαίου της Ένωσης, διάδικος μπορεί να επικαλεστεί ενώπιον εθνικού δικαστηρίου τις αιτιάσεις που ενδέχεται να προβληθούν στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των αιτιάσεων με τις οποίες προβάλλεται μη τήρηση των όρων εκδόσεως τέτοιας πράξεως.

Επί του πρώτου ερωτήματος, υπό β'

- 27 Με το πρώτο προδικαστικό ερώτημα, υπό β', το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, έχει την έννοια ότι εθνικό δικαστήριο έχει αρμοδιότητα να απευθυνθεί στα θεσμικά όργανα της Ένωσης που συμμετείχαν στη διαδικασία εκδόσεως πράξεως του παράγωγου δικαίου της Ένωσης της οποίας το κύρος αμφισβητείται σε διαδικασία ενώπιόν του προκειμένου να λάβει από αυτά πληροφορίες σχετικά με τα στοιχεία που τα όργανα αυτά έλαβαν ή έπρεπε να έχουν λάβει υπόψη στο πλαίσιο της εκδόσεως της πράξεως αυτής.
- 28 Υπενθυμίζεται ότι τα εθνικά δικαστήρια μπορούν να εξετάζουν το κύρος πράξεως της Ένωσης και, εάν δεν θεωρούν βάσιμους τους λόγους ακυρότητας που προβάλλουν οι διάδικοι ή που εξετάζει αυτεπαγγέλτως το δικάζον δικαστήριο, να απορρίψουν τους λόγους αυτούς, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η πράξη είναι καθ' όλα έγκυρη (πρβλ. αποφάσεις της 16ης Ιουνίου 1981, *Salonia*, 126/80, EU:C:1981:136, σκέψη 7, και της 22ας Οκτωβρίου 1987, *Foto-Frost*, 314/85, EU:C:1987:452,

σκέψη 14). Από την άλλη πλευρά, τα εθνικά δικαστήρια δεν είναι αρμόδια να διαπιστώνουν τα ίδια την ακυρότητα των πράξεων των οργάνων της Ένωσης (απόφαση της 6ης Δεκεμβρίου 2005, Gaston Schul Douane-expediteur, C-461/03, EU:C:2005:742, σκέψη 17).

- 29 Ως εκ τούτου, εάν οι λόγοι ακυρώσεως που προβάλλονται από τους διαδίκους είναι επαρκείς για να πείσουν το εθνικό δικαστήριο για την ακυρότητα πράξεως της Ένωσης, τότε το εν λόγω δικαστήριο πρέπει επί της βάσεως αυτής και μόνο να υποβάλει ερώτημα στο Δικαστήριο ως προς το κύρος της, χωρίς να διενεργήσει περαιτέρω έρευνα. Πράγματι, όπως προκύπτει από την απόφαση της 22ας Οκτωβρίου 1987, Foto-Frost (314/85, EU:C:1987:452, σκέψη 18), το Δικαστήριο είναι το πλέον αρμόδιο να αποφαιίνεται επί του κύρους των πράξεων του παράγωγου δικαίου, καθόσον τα θεσμικά όργανα της Ένωσης των οποίων οι πράξεις αμφισβητούνται έχουν, δυνάμει του άρθρου 23, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το δικαίωμα να υποβάλλουν γραπτές παρατηρήσεις ενώπιον του Δικαστηρίου προκειμένου να υπεραμύνονται του κύρους των πράξεων αυτών. Επιπλέον, δυνάμει του άρθρου 24, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού αυτού, το Δικαστήριο μπορεί να ζητήσει από τα θεσμικά όργανα, τα λοιπά όργανα ή τους οργανισμούς της Ένωσης που δεν είναι διάδικοι όλες τις πληροφορίες τις οποίες θεωρεί αναγκαίες για τη δίκη.
- 30 Τούτου δοθέντος, εθνικό δικαστήριο έχει αρμοδιότητα να απευθυνθεί σε θεσμικό όργανο της Ένωσης, προτού υποβάλει ερώτημα στο Δικαστήριο, προκειμένου να λάβει από αυτό συγκεκριμένες πληροφορίες και στοιχεία που θεωρεί απαραίτητα ώστε να άρει κάθε αμφιβολία του ως προς το κύρος της εν λόγω πράξεως της Ένωσης και να αποφύγει, συνεπώς, να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως για την εκτίμηση του κύρους της.
- 31 Στο πλαίσιο αυτό, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης υπέχουν υποχρέωση καλόπιστης συνεργασίας με τις δικαστικές αρχές των κρατών μελών που είναι επιφορτισμένες με τη μέριμνα της εφαρμογής και της τηρήσεως του δικαίου της Ένωσης εντός της εθνικής έννομης τάξεως. Συναφώς, τα θεσμικά όργανα αυτά οφείλουν να παράσχουν στις εν λόγω αρχές, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, τα στοιχεία και τα έγγραφα που τους έχουν ζητήσει κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους, εκτός εάν η άρνηση κοινοποιήσεώς τους δικαιολογείται από θεμιτούς λόγους οι οποίοι αντλούνται, μεταξύ άλλων, από την προστασία των δικαιωμάτων των τρίτων ή τον κίνδυνο προσκομμάτων στη λειτουργία ή στην ανεξαρτησία της Ένωσης (πρβλ. διάταξη της 6ης Δεκεμβρίου 1990, Zwartveld κ.λπ., C-2/88-IMM, EU:C:1990:440, σκέψεις 10 και 11).
- 32 Κατά συνέπεια, στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, υπό β', πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, έχει την έννοια ότι εθνικό δικαστήριο έχει αρμοδιότητα αν απευθυνθεί, προτού υποβάλει ερώτημα στο Δικαστήριο, στα θεσμικά όργανα της Ένωσης που συμμετείχαν στη διαδικασία εκδόσεως πράξεως του παράγωγου δικαίου της Ένωσης της οποίας το κύρος αμφισβητείται σε διαδικασία ενώπιόν του, προκειμένου να λάβει συγκεκριμένες πληροφορίες και στοιχεία που θεωρεί απαραίτητα ώστε να άρει κάθε αμφιβολία του ως προς το κύρος της εν λόγω πράξεως της Ένωσης και να αποφύγει να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως για την εκτίμηση του κύρους της πράξεως αυτής.

Επί του δευτέρου ερωτήματος

- 33 Με το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα, υπό α' και γ', τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν ο εκτελεστικός κανονισμός 723/2011 είναι ανίσχυρος έναντι του άρθρου 15, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, καθόσον οι παρατηρήσεις που υπέβαλε η Eurobolt προς απάντηση στα πορίσματα της Επιτροπής δεν διαβιβάστηκαν, ως σχετικές πληροφορίες κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, στην προβλεπόμενη από την εν λόγω διάταξη συμβουλευτική επιτροπή το αργότερο δέκα εργάσιμες ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της.

- 34 Καταρχάς, πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 15, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, οι προβλεπόμενες από τον κανονισμό αυτό διαβουλεύσεις πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συμβουλευτικής επιτροπής, αποτελούμενης από εκπροσώπους κάθε κράτους μέλους, υπό την προεδρία εκπροσώπου της Επιτροπής.
- 35 Το άρθρο 15, παράγραφος 2, του ανωτέρω κανονισμού προβλέπει ότι η συμβουλευτική επιτροπή συγκαλείται από τον πρόεδρό της, ο οποίος παρέχει στα κράτη μέλη, «το ταχύτερο δυνατό αλλά το αργότερο εντός δέκα εργάσιμων ημερών πριν από τη συνεδρίαση, όλες τις σχετικές πληροφορίες».
- 36 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι η συνεδρίαση της συμβουλευτικής επιτροπής έλαβε χώρα στις 15 Ιουνίου 2011, δηλαδή δύο ημέρες μετά την υποβολή από την Eurobolt, εντός της προθεσμίας που ορίστηκε προς τούτο, των παρατηρήσεων της προς απάντηση στα πορίσματα της Επιτροπής.
- 37 Προκειμένου να απαντηθεί το ερώτημα κατά πόσον, εκ του γεγονότος αυτού, το άρθρο 15, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού παραβιάστηκε κατά τρόπο που να καθιστά ανίσχυρο τον εκτελεστικό κανονισμό 723/2011, πρέπει να εξεταστεί, αρχικά, αν οι εν λόγω παρατηρήσεις εμπίπτουν στην έννοια των «σχετικών πληροφοριών» κατά την εν λόγω διάταξη.
- 38 Συναφώς, πρέπει να διαπιστωθεί ότι, λαμβανομένης υπόψη της γενικής διατυπώσεως των όρων του άρθρου 15, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, η έννοια των «σχετικών πληροφοριών» πρέπει να ερμηνεύεται ευρύτατα. Ομοίως, δεδομένου ότι, κατά τους ίδιους όρους, «όλες» οι σχετικές πληροφορίες πρέπει να κοινοποιούνται στα κράτη μέλη, από την εν λόγω διάταξη καθίσταται σαφές ότι αυτή επιδιώκει την πληρέστερη δυνατή πληροφόρηση της συμβουλευτικής επιτροπής.
- 39 Επιπλέον, η αιτιολογική σκέψη 12 του ανωτέρω κανονισμού υπογραμμίζει τη σημασία της προσφερόμενης στους ενδιαφερομένους δυνατότητας ακροάσεως και υπερασπίσεως των συμφερόντων τους κατά τη διάρκεια της έρευνας.
- 40 Εν προκειμένω, οι επίμαχες στην κύρια δίκη παρατηρήσεις υποβλήθηκαν από την Eurobolt ως ενδιαφερόμενο μέρος στο πλαίσιο έρευνας που κινήθηκε από την Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού. Οι παρατηρήσεις αυτές αποσκοπούσαν να απαντήσουν στα προσωρινά πορίσματα στα οποία κατέληξε η Επιτροπή.
- 41 Με τον τρόπο αυτό η Eurobolt γνωστοποίησε τις απόψεις της και παρέσχε πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 7, του κανονισμού αυτού.
- 42 Εν συνεχεία, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στα σημεία 47 έως 50 των προτάσεών του, οι παρατηρήσεις που υπέβαλε η Eurobolt συνιστούσαν σχετικές πληροφορίες, κατά την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού.
- 43 Εκ των ανωτέρω συνάγεται παράβαση της διατάξεως αυτής, καθόσον οι εν λόγω παρατηρήσεις δεν κοινοποιήθηκαν στα κράτη μέλη το αργότερο δέκα εργάσιμες ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της συμβουλευτικής επιτροπής, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 36 της παρούσας αποφάσεως.
- 44 Ως εκ τούτου, πρέπει να εξεταστεί, στη συνέχεια, αν η παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού καθιστά τον εκτελεστικό κανονισμό 723/2011 ανίσχυρο.
- 45 Καταρχάς, πρέπει να σημειωθεί ότι η λήψη, δυνάμει του βασικού κανονισμού, μέτρων αντιντάμπινγκ, όπως αυτά του εκτελεστικού κανονισμού 723/2011, πραγματοποιείται βάσει διαδικασίας, ειδικότερα βάσει έρευνας, σε ορισμένα στάδια της οποίας πρέπει να γίνεται διαβούλευση με τα κράτη μέλη που εκπροσωπούνται στη συμβουλευτική επιτροπή, όπως επισημαίνεται στην αιτιολογική σκέψη 24 του βασικού κανονισμού.

- 46 Για τους σκοπούς μιας τέτοιας ακριβώς διαβουλεύσεως το άρθρο 15, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι όλες οι σχετικές πληροφορίες κοινοποιούνται στη συμβουλευτική επιτροπή, τούτο δε «το ταχύτερο δυνατό αλλά το αργότερο δέκα εργάσιμες ημέρες πριν από τη συνεδρίαση».
- 47 Συναφώς, από το γράμμα της διατάξεως αυτής, η οποία είναι διατυπωμένη κατά τρόπο ανεπιφύλακτο, συνάγεται ότι η προβλεπόμενη προθεσμία των δέκα ημερών δεν είναι αποκλειστική (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 29ης Ιουλίου 2010, Ελλάδα κατά Επιτροπής, C-54/09 P, EU:C:2010:451, σκέψη 46).
- 48 Εν συνεχεία, από την αιτιολογική σκέψη 25 του βασικού κανονισμού συνάγεται ότι, «[δεδομένου ότι τα σχετικά στοιχεία] έχουν συνήθως ιδιαίτερα τεχνικό χαρακτήρα και απαιτούν πολυσύνθετη οικονομική και νομική ανάλυση», η προβλεπόμενη στο άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού προθεσμία αποσκοπεί στην παροχή στα κράτη μέλη που εκπροσωπούνται στη συμβουλευτική επιτροπή αρκετού χρόνου για να εξετάσουν τα στοιχεία αυτά, υπό συνθήκες νηφαλιότητας, πριν από τη συνεδρίαση της επιτροπής αυτής (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2017, Tilly-Sabco κατά Επιτροπής, C-183/16 P, EU:C:2017:704, σκέψη 102).
- 49 Εξάλλου, η προθεσμία αυτή αποσκοπεί επίσης στο να παράσχει τη δυνατότητα στις κυβερνήσεις των κρατών μελών να λάβουν γνώση, μέσω των εκπροσώπων τους στη συμβουλευτική επιτροπή, όλων των σχετικών με την έρευνα πληροφοριών, ώστε οι κυβερνήσεις αυτές να μπορούν, μέσω εσωτερικών και εξωτερικών διαβουλεύσεων, να λάβουν θέση με σκοπό να διαφυλάξουν, στο πλαίσιο της επιτροπής αυτής, τα συμφέροντά τους (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2017, Tilly-Sabco κατά Επιτροπής, C-183/16 P, EU:C:2017:704, σκέψη 103).
- 50 Τέλος, πρέπει να προστεθεί ότι η εν λόγω προθεσμία αποσκοπεί να διασφαλίσει ότι οι πληροφορίες και οι παρατηρήσεις τις οποίες οι ενδιαφερόμενοι δικαιούνται να υποβάλλουν, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 39 της παρούσας αποφάσεως, κατά τη διάρκεια έρευνας πρέπει να λαμβάνονται δεόντως υπόψη στο πλαίσιο της διαδικασίας διαβουλεύσεως της συμβουλευτικής επιτροπής.
- 51 Υπό τις συνθήκες αυτές, και όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας, μεταξύ άλλων στα σημεία 61 και 66 των προτάσεών του, η απαίτηση κοινοποιήσεως όλων των σχετικών πληροφοριών στη συμβουλευτική επιτροπή το αργότερο δέκα εργάσιμες μέρες πριν από τη συνεδρίασή της, απαίτηση η οποία τίθεται στο άρθρο 15, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, εμπίπτει στους ουσιώδεις τύπους της νομιμότητας της διαδικασίας, η μη τήρηση των οποίων συνεπάγεται την ακυρότητα της οικείας πράξεως (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 10ης Φεβρουαρίου 1998, Γερμανία κατά Επιτροπής, C-263/95, EU:C:1998:47, σκέψη 32, καθώς και της 20ής Σεπτεμβρίου 2017, Tilly-Sabco κατά Επιτροπής, C-183/16 P, EU:C:2017:704, σκέψη 114).
- 52 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, στο δεύτερο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο εκτελεστικός κανονισμός 723/2011 είναι ανίσχυρος, καθόσον εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 53 Δεδομένου ότι η διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 267 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι, προκειμένου να αμφισβητηθεί το κύρος πράξεως του παράγωγου δικαίου, διάδικος μπορεί να επικαλεστεί ενώπιον εθνικού δικαστηρίου τις αιτιάσεις που ενδέχεται να προβληθούν στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των αιτιάσεων με τις οποίες προβάλλεται μη τήρηση των όρων εκδόσεως τέτοιας πράξεως.
- 2) Το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, έχει την έννοια ότι εθνικό δικαστήριο έχει αρμοδιότητα να απευθυνθεί, προτού υποβάλει ερώτημα στο Δικαστήριο, στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που συμμετείχαν στη διαδικασία εκδόσεως πράξεως του παράγωγου δικαίου της Ένωσης το κύρος της οποίας αμφισβητείται ενώπιόν του, προκειμένου να λάβει από αυτά συγκεκριμένες πληροφορίες και στοιχεία τα οποία θεωρεί απαραίτητα ώστε να άρει κάθε αμφιβολία του ως προς το κύρος της σχετικής πράξεως της Ένωσης και να αποφύγει να υποβάλει στο Δικαστήριο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως για την εκτίμηση του κύρους της πράξεως αυτής.
- 3) Ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 723/2011 του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2011, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβάλλεται με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 91/2009 στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα που αποστέλλονται από τη Μαλαισία, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Μαλαισίας είτε όχι, είναι ανίσχυρος, καθόσον εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

(υπογραφές)